

Festa de la Música Coral

La Casa dels Cants

Diumenge, 23 de febrer de 2020 – 17 h

Sala de Concerts

Cor Bruckner Barcelona

Júlia Sesé, directora

Cor Femení Voxalba

Laia de las Heras, directora

Cor Infantil de l'Orfeó Català

Glòria Coma i Pedrals, directora

Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana

Julia Sesé, directora

Albert Torrens, presentador

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

Poema (fragment)

“I ara em pregunto
què de molt tens,
de força abstracta
i de real
–màgia perduda
expressament–,
què de molt trist,
de poca cura,
d’amor mort,
de violent, hi ha en el poema.”

Blanca Llum Vidal
— *Punyetera flor* (2014)

Programa

I COR INFANTIL DE L’ORFEÓ CATALÀ 15’
Glòria Coma i Pedrals, directora
Paul Perera, piano
Pere Bardagí, violí
Albert Romero, viola
Manuel Martínez del Fresno, violoncel

Narcisa Freixas (1859-1926)
El pomeró
La campaneta

Albert Guinovart (1962)
Llop de rondalla
Sardina de llauna
Ull de bou de Festa Major

Jordi Font Casa (1992)
Contracop^{*}
Menció extraordinària del III Concurs Internacional de Composició Coral de l’Orfeó Català 2019

II COR DE CAMBRA DEL PALAU DE LA MÚSICA CATALANA 24’
(Xavier Puig, director principal; Simon Halsey, director artístic)
Júlia Sesé, directora
Jordi Armengol, piano

Bernat Giribet i Sellart (1992)
Unes flors que s’esfullen^{*}
Premi *ex aequo* a la millor composició de música coral *a cappella* sobre un text en llengua catalana, per a veus mixtes de nivell de dificultat interpretativa mitjà, dels VIII Premis Catalunya de Composició Coral de la FCEC

Jordi Sansa Llovich (1966)
Boira^{*}
Premi *ex aequo* a la millor composició de música coral *a cappella* sobre un text en llengua catalana, per a veus mixtes de nivell de dificultat interpretativa mitjà, dels VIII Premis Catalunya de Composició Coral de la FCEC

Anna Capmany Duch (1993)
Excelsior^{*}
Menció especial a la millor obra sobre text català del III Concurs Internacional de Composició Coral de l’Orfeó Català 2019

Carles Guinovart i Rubiella (1941-2019)
Parets de llum, oda al Palau de la Música Catalana^{*}

Morten Lauridsen (1943)
“Sure on this shining night”, del cicle *Nocturnes*

III COR FEMENÍ VOXALBA 16’
(Elisenda Carrasco, directora)
Laia de las Heras, directora
Josep Surinyac, piano

Serguei Rakhmàninov (1873-1943)
Bogorodice, djevo, Radujszja

Laura Gustovska (1986)
CXLVI^{*}
Premi a la millor composició coral per a veus iguals del III Concurs Internacional de Composició Coral de l’Orfeó Català 2019
Gina Miserachs, contralt
Ayesha Mendham, soprano

Marian Márquez Ruiz de Gopegui (1978)
Clavellets vermells^{*}
Menció extraordinària del III Concurs Internacional de Composició Coral de l’Orfeó Català 2019
Belén Bogarín, soprano

Z. Randall Stroope (1953)
Revelation
Mara Liepina, contralt

IV COR BRUCKNER BARCELONA 16’
Júlia Sesé, directora

Sergi Bosch Alcaina (1976)
Mare, vull casar-me^{*}
Premi a la millor harmonització *a cappella* de cançons tradicionals dels territoris de parla catalana, per a veus mixtes de nivell de dificultat interpretativa mitjà, dels VIII Premis Catalunya de Composició Coral de la FCEC

Darius Milhaud (1892-1974)
“I. Babylone”, de *Les deux cités*
Anna Cortijos, soprano
Miquel Villalba, tenor

Josep Ollé Sabaté (1987)
Ave maris stella^{*}
Premi Maria Font Bernaus, a la millor composició coral per a cor mixt, del III Concurs Internacional de Composició Coral de l’Orfeó Català 2019

Josep Vila i Casañas (1966)
L’adoralif

*Estrenes absolutes

Cor Bruckner Barcelona

El Cor de Cambra Anton Bruckner (actualment Cor Bruckner Barcelona) fou fundat el novembre del 2003 pel director Sergi Moreno Lasalle i durant els primers anys d'existència va centrar el seu repertori en la música del Barroc. El 2007 en van prendre la direcció Josep Miquel Mindán i Júlia Sesé, els quals orientaren el repertori del Cor cap a la música del segle XX. El 2009 Josep-Ramon Olivé s'hi incorporà com a codirector juntament amb Júlia Sesé i en aquesta etapa el cor començà a intercalar programes *a cappella* i amb acompanyament d'orquestra. Des del 2012 Júlia Sesé n'és la directora en solitari.

Ha obtingut diferents reconeixements els darrers anys, com ara el segon premi del Concurs Internacional de Cant Coral de Malgrat de Mar (2011), el segon premi de l'XI Concurs Nacional de Corals Antonio José (Burgos, 2012), la menció especial del jurat del Festival Musiquem Lleida 2013 i el segon premi del 34è Certamen Coral Fira de Tots Sants de Cocentaina (Alacant, 2014). Recentment ha obtingut el tercer premi i el premi del públic del XLVII Certamen Coral Ejea de los Caballeros (Saragossa, 2018).

Ha ofert concerts *a cappella* al Cicle Coral de l'Orfeó Català al Palau de la Música Catalana (juny del 2016), així com a la temporada Cambra de L'Auditori (abril del 2019). També va participar al cicle integral de *Cantates* de J. S. Bach a l'Auditori de Barcelona. L'estiu del 2017 va participar a l'11è Simposi Mundial de Música Coral que va tenir lloc a Barcelona com a cor pilot a la *masterclass* del director Helmut Rilling.

Ha col·laborat amb l'Orquestra Simfònica del Vallès, Jove Orquestra Nacional de Catalunya (JONC), Orquestra Barroca Catalana, Orquestra Simfònica Julià Carbonell de les Terres de Lleida, Orquestra de Cadaqués i Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya (OBC), i amb directors com Xavier Puig, Manel Valdivieso, Òscar Boada, Juan de la Rubia, Alfons Reverté, Xavier Pastrana, Brady A. Allred, Antoni Wit i Kazushi Ono.

Júlia Sesé Lara

El Cor Bruckner Barcelona

Nascuda a Barcelona el 1983. Llicenciada en direcció coral (2006) i cant clàssic (2012) per l'Escola Superior de Música de Catalunya. Ha estat guardonada dues vegades amb la beca per a cantants de la Fundació Victoria de los Ángeles (2010 i 2011). Va complementar els estudis de direcció amb *masterclasses* a Holanda, Noruega, Itàlia i Espanya, amb els directors H. Christophers, S. Carrington, J. Duijck, D. Warland o M. Gläser. Per perfeccionar-se com a cantant de lied va participar en *masterclasses* amb el professor H. Höll a Finlàndia i amb el professor W. Rieger a Barcelona. També es va especialitzar en tècnica vocal de música contemporània a França amb el director G. Jourdan.

Ha cantat com a solista amb l'Orquestra Barroca Catalana, amb la formació Murtra Ensemble, l'orquestra Girona XXI, Les Talents Lyriques, Quartet Filharmonia de Barcelona, quartet La Colombina, l'*ensemble* In Canto i en el musical *Mar i cel* de la companyia Dagoll Dagom amb música d'Albert Guinovart en els papers de Saïd nen/Montserrat.

Dirigeix el Cor Anton Bruckner des del 2007 i el Cor Plèiade des del 2014. Va ser assistent de Conxita Garcia en la direcció del Cor del Gran Teatre del Liceu durant la temporada 2017-18. Ha dirigit el Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana en l'espectacle infantil *Kantikipugui* (gener del 2018). També ha estat la directora preparadora per a Lluís Vilamajó (octubre del 2017) i Jean-Christophe Spinosi (abril del 2018). És la coordinadora de l'*ensemble* professional The Beauty Fools.

Imparteix tècnica vocal als membres de VEUS - Cor Infantil Amics de la Unió que dirigeix J. Vila Jover. Forma part de l'equip de directors preparadors d'*El Messies* de Händel participatiu que organitza CaixaBank. Se n'ha encarregat de la preparació a Càceres, Gijón i Barcelona. Ha estat membre del jurat del Festival Internacional Coral de Malgrat de Mar en cinc edicions.

Cor Femení Voxalba

El Cor Femení Voxalba

Es va formar l'any 1989 i des dels inicis ha estat dirigit per directors prestigiosos, com el seu fundador, Lluís Vilamajó, Xavier Sans o Xavier Puig. L'any 1999, l'actual directora, Elisenda Carrasco i Ribot, va assumir-ne la direcció.

El Cor Femení Voxalba ha estat sempre de petit format, cambrístic, i donant molta importància a la veu i al seu color, així com a les textures que se'n formen. Treballa sobretot repertoris del segle XX i XXI, de tradicions i estils molt diversos. Combina la difusió del patrimoni musical amb l'enriquiment permanent mitjançant col·laboracions amb altres formacions i professionals del cant coral. Això li ha permès conèixer altres maneres d'entendre i interpretar la música, enriquir el seu repertori i la seva sonoritat i, al mateix temps, oferir la seva música a nous públics. Voxalba ha fet treballs específics amb músics de prestigi internacional, com Maria Guinand, Alberto Grau, Javi Busto, Eduardo Tancredi, Zsuzánna Mindsensky, Dénes Szabó, Brady Allred, Bob Chilcott, Eva Ugalde o Basilio Astúlez.

El treball tècnic i musical del Cor l'ha fet mereixedor de diversos premis. Al llarg d'aquests anys ha ofert nombrosos concerts a Catalunya, a Espanya i a països d'arreu del món, com Turquia, Hongria, Veneçuela i França.

El 2009 va enregistrar el seu primer disc (*Voxalba 1989-2009*), amb motiu del vintè aniversari, el 2015 va arribar el segon disc, amb un recull de les obres més significatives del Cor (*25 anys, Cor Femení Voxalba*) i aquest darrer desembre el seu tercer disc (*Dorm, infant, dorm*), tot celebrant el trentè aniversari amb cançons de bressol d'autor i tradicionals de tot el món.

Laia de las Heras, sotsdirectora del Cor des d'aquesta temporada, dirigirà el concert d'avui.

Elisenda Carrasco i Ribot

El Cor Femení Voxalba

Nascuda a Barcelona, va acabar els graus superiors de composició i instrumentació i de direcció d'orquestra amb J. Solé i S. Mas, respectivament, així com el de pedagogia musical en l'especialitat de cant coral.

Des de fa trenta anys es dedica al món de la pedagogia, principalment al treball amb veus blanques.

El cant coral infantil ha estat un dels àmbits on més ha aprofundit, motiu pel qual és convidada habitualment a impartir cursos i tallers per tot el món.

Durant més de quinze anys va ser la directora musical del projecte *Òpera a Secundària*, que organitzen conjuntament el Gran Teatre del Liceu i la JONC. Durant disset anys va ser la directora artística i musical del Cor Infantil de l'Orfeó Català i va dirigir, durant quatre temporades, el cor mixt Lieder Càmera.

Col·labora habitualment amb el Servei Educatiu de l'Auditori de Barcelona participant en la formació de docents i és la codirectora del programa *Cantània*, on participen i canten més de 50.000 nens cada any. Actualment i des de la seva creació fa trenta anys, dirigeix el Cor Infantil Sant Cugat i, des del 1999, el Cor Femení Voxalba. És professora de didàctica del cant coral a l'ESMUC i dirigeix el Cor Canta.

Plena de dinamisme, Elisenda Carrasco treballa, des de la seva formació musical i pedagògica, amb una energia i una visió sense límits que eixamplen els horitzons musicals, tant tècnicament com sonora.

Cor Infantil de l’Orfeó Català

Està integrat per cantaires d’onze a setze anys. Des de la seva fundació fins al 2008 va ser dirigit per Elisenda Carrasco; actualment Glòria Coma i Pedrals n’és la directora i Paul Perera el pianista. Ha actuat a Barcelona, Tàrraga, Pamplona, Sant Sebastià, Montpeller (França) i Pisa (Itàlia). Ha col·laborat amb orquestres i cors de prestigi i ha treballat amb els directors E. Pohjola, P. Hyökki, M. Janowski, S. Bychkov, Z. Mehta, V. P. Pérez, I. Fischer i J. E. Gardiner, entre d’altres. Ha actuat al Gran Teatre del Liceu i ha treballat amb Comediants i amb Dani Coma en diverses ocasions.

L’estiu del 2018 va actuar a l’òpera *El monstre al laberint* de Jonathan Dove amb tots els cors de l’Orfeó Català i la Jove Orquestra Nacional de Catalunya, dirigits per Simon Halsey, al Festival Grec 2018.

El març del 2019 va interpretar la *Tercera Simfonia* de Mahler, juntament amb el Cor de Noies de l’Orfeó Català i la Gustav Mahler Jugendorchester, dirigits per Jonathan Nott, i recentment ha interpretat la mateixa simfonia amb l’Orquestra Filharmònica d’Israel, sota la direcció de Zubin Mehta.

Aquesta temporada 2019-20 destaca la seva participació a la Festa de la Música Coral dins el cicle La Casa dels Cants interpretant una de les obres premiades al III Concurs Internacional de Composició Coral de l’Orfeó Català. També interpretarà, al Cicle Coral de l’Orfeó Català, *El capità Noè i el seu zoo flotant* de J. Horovitz, juntament amb el Cor Mitjans de l’Orfeó Català.

El Cor Infantil forma part de l’Escola Coral de l’Orfeó Català i rep el mecenatge de la Fundación Banco Santander.

Glòria Coma i Pedrals

Va néixer a Santa Maria d’Oló (Moianès). Estudià direcció amb Mireia Barrera, Josep Vila i Casañas, Pierre Cao, Johan Duijck i Harry Christophers. Ha realitzat estudis de piano, contrabaix, teatre i dansa, i és llicenciada en cant per l’ESMUC sota el mestratge de Margarida Natividade, amb la qual ha participat en diverses classes magistrals a Bèlgica. Ha dirigit el Cor Infantil Sant Esteve de Castellar del Vallès (primer premi de la X Mostra de la Generalitat de Catalunya) i el Cor Jove de l’Escola de Música la Guineu de Barcelona (segon premi del IX Certamen Nacional Infantil i Juvenil d’Havaneres de Torrevella).

Ha dirigit cors d’adults, com el Cor Lieder Càmera, del qual assumí la direcció adjunta del 2005 al 2008. Ha actuat com a contrabaixista en diverses agrupacions, i com a soprano solista ha interpretat els papers de Barbarina i la Reina de la Nit (Mozart), Lakmé (Delibes), Melissa (Händel), i també ha cantat l’*Stabat Mater* de Pergolesi (Orquestra Barroca Catalana) i l’*Oratori de Nadal* de Camille Saint-Saëns (Orquestra Ars Musicae), entre d’altres. És profes-sora de cant al monestir de Sant Benet de Montserrat i a l’Orfeó Català. Des del 2008 dirigeix el Cor Infantil de l’Orfeó Català (tercer premi a Cantonigròs).

Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana

El Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana és un dels cors professionals més prestigi-osos de l’Estat espanyol. Va ser creat per l’Orfeó Català l’any 1990 amb la missió de difondre la música coral universal, promoure la recuperació del patrimoni musical català i fomentar la nova creació. Jordi Casas i Bayer en fou el director durant els primers vint-i-un anys. Del setembre del 2011 al juny del 2016 Josep Vila i Casañas va ser-ne el director titular. I des del setembre del 2016 Simon Halsey n’assumeix el càrrec de director artístic i des del 2018 Xavier Puig el de director principal. Jordi Armengol n’és el pianista.

Als seus components se’ls exigeix un alt nivell vocal i artístic, aspectes que aporten al grup un potencial que el converteix en un cor de gran qualitat. Ha estat dirigit per grans mestres, com René Jacobs, Marc Minkowski, Kent Nagano, Simon Rattle, Gustavo Dudamel, Daniel Barenboim, Christophe Rousset i Vladimir Jurowski. Des de l’any 2010 la formació és membre de The European Network for Professional Chamber Choirs (TENSO).

Dels seus darrers compromisos internacionals, cal destacar el debut l’agost del 2017 als Proms de la BBC, un dels més grans festivals de música clàssica, que se celebra a Londres, i la gira amb Jean-Christophe Spinosi i l’Ensemble Matheus l’any 2018. Destaquen igualment les recents col·laboracions amb els cantants Philippe Jaroussky i Mark Padmore i els directors Daniele Gatti i Simon Carrington.

D’aquesta temporada 2019-20 destaquen les col·laboracions amb l’Orquesta Sinfònica de Tenerife, amb l’*Oratori de Nadal* de Bach al desembre; amb Paul McCreesh i els Gabrieli Consort & Players i el Cor Jove de l’Orfeó Català, amb *Les estacions de Haydn* per l’abril, i la gira amb Gustavo Dudamel, al costat de la Mahler Chamber Orchestra i l’Orfeó Català, amb *Fidelio* de Beethoven també a l’abril.

Obres premiades

III CONCURS INTERNACIONAL DE COMPOSICIÓ CORAL DE L'ORFEÓ CATALÀ 2019

Ave maris Stella de **Josep Ollé Sabaté** (1987)

Premi Maria Font Bernaus, a la millor composició coral per a cor mixt

CXLVI de **Laura Gustovska** (1986)

Premi a la millor composició coral per a veus iguals

Excelsior d’**Anna Capmany Duch** (1993)

Menció especial a la millor obra sobre text català

Clavellets vermells de **Marian Márquez Ruiz de Gopegui** (1978)

Menció extraordinària

Contracop de **Jordi Font Casa** (1992)

Menció extraordinària

Membres del jurat:

Simon Halsey, director artístic dels cors de l’Orfeó Català (President del Jurat)

Xavier Puig, director principal del Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana

Glòria Coma i Pedrals, directora del Cor Infantil de l’Orfeó Català

Elisenda Carrasco i Ribot, directora del Cor Femení Voxalba

Júlia Sesé, directora del Cor Bruckner Barcelona

Carles Prat Vives, compositor

Gerard López Boada, compositor

VIII PREMIS CATALUNYA DE COMPOSICIÓ CORAL DE LA FCEC

Unes flors que s’esfullen de **Bernat Giribet i Sellart** (1992)

Premi *ex aequo* a la millor composició de música coral *a cappella* sobre un text en llengua catalana, per a veus mixtes de nivell de dificultat interpretativa mitjà

Boira de **Jordi Sansa Llovich** (1966)

Premi *ex aequo* a la millor composició de música coral *a cappella* sobre un text en llengua catalana, per a veus mixtes de nivell de dificultat interpretativa mitjà

Mare, vull casar-me de **Sergi Bosch Alcaina** (1976)

Premi a la millor harmonització *a cappella* de cançons tradicionals dels territoris de parla catalana, per a veus mixtes de nivell de   dificultat interpretativa mitjà

Membres del jurat:

Montserrat Rios, pianista

Xavier Pastrana, director de cors

Josep Lluís Valldecabres, compositor

Bernat Vivancos, compositor

Pere Mateu Xiberta, compositor i director de cors.

Textos

Narcisa Freixas (1859-1926)

Textos de Francesc Sitjà i Pineda (1880-1940)

El pomeró

(A la) vora del camí,
del camí d’anar a l’escola,
s’hi aixeca un pomeró
que n’està tot ple de pomes.

Sota l’ombreta *qu’hi* fa
hi reposem una estona.
Pomeró, bon pomeró.
Sols de veure’ns ja tremola.

No tremolis pomeró,
que no et tocarem cap poma.
Senyor mestre ens ha ensenyat
de respectar el que no és nostre.

I a estimar els gentils fruiters
que alegren els cors dels homes
i els hi fan els ulls somrients
i els hi fan la boca dolça.

La campaneta

Ning, ning, fa la campaneta.
Nang, nang, la campana fa.
És la que toca les hores
allà dalt del campanar.

Tral·là-laral·là, tral·là-laral·là

La petita toca el mestre
quan és hora de plegar;
i repica tan alegre
que fa ganes de saltar.

Tral·là-laral·là, tral·là-laral·là

I aixís que ens obren la porta,
ja fugim carrer enllà;
la mare ens darà una pera,
també un bocinet de pa.

Tral·là-laral·là, tral·là-laral·là

I anirem a jugar a corda
fins a l’hora de sopar
i a la plaça de la iglésia,
que ningú e(n)s destorbarà.

Tral·là-laral·là, tral·là-laral·là

Albert Guinovart (1962)

Textos de Miquel DescLOT (1952)

Llop de rondalla

S’alimenta de iaies o de nenes
amb caputxeta i trenes;
de cabretes o de porquets
—caçats de poc o freds...
I és que els autors de contes i rondalles
li fan passar més gana que a unes estovalles.
Però si li donessin pinso per dinar
el llop fóra més bo que el pa.

Sardina de llauna

Una sardina de llauna es floreix al seu racó
que a ella li sembla una sauna plena d’oli i de pudor
i vol conèixer la fauna amb qui comparteix pensió.
Quan es llança riallera, del prestatge del costat,
ja a la pica de l’aigüera troba un bacallà salat,
i al pis alt de la nevera un llenguado congelat.

El bacallà li declara: visc amargat per la set!
I el llenguado amb veu menys clara; i jo enravenat pel fred!
I tots dos fan una cara més llarga que un tamboret.
Corrents torna la sardina a la llauna original,
que ara troba tan marina com un aquari reial
i millor que una piscina per fer vida social.

Ull de bou de Festa Major

He caçat un ull de bou per fer l’àpat de la festa;
les alasses són pel brou i també la cua testa.
Les cuixarres, pel rostit, i el carpó i la pitrerada.
I el cabot arrodonit, per partir-se’l la gossada.
Dels menuts de l’ocellàs, una salsa amb sajolida;
del plomatge, un matalàs per trencar-hi una dormida.
D’invitats en tinc dinou, tots ells golafres de mena;
ai amb només un ull de bou trauran el ventre de pena.
He caçat un ull de bou per fer l’àpat de la festa;
les alasses són pel brou i també la cua testa.

Jordi Font Casa (1992)

Contracop

Text Laura Gibert

Contracop

Prepareu-vos! Sí?

I diu que un, dos, tres!

Fem zagades, i si ens enganxes escapem com rates. Vo-lem ser lliures! Sobren els comentaris i els vostres tulis, volem ser lliures! Lliures! Serem lliures! Mira! Mira’ns, som uns pirates i uns bons bandolers!

Ja saps les normes del joc, passa-t’ho bé i ves al gra.

Fora la comoditat, les tàpies hem d’esbotzar!

I descobriràs com n’ets d’entremaliat!

Riu de tot recorda gridar fort!

No’ns diguis el que hem de fer, sàpigues que de l’avor- riment en som el contracop. El contracop!

Crea, som arquitectes d’un futur que espera.

Vivim amb força, ara, sempre!

Sempre, seguim el ritme i ens muntem la festa! Sí! Fem

molta gresca! Digues, tu què esperes? Obediència?

Doncs ho sento però quin pal! Radical!

Ja saps les normes del joc, passa-t’ho bé i ves al gra.

Fora la comoditat, les tàpies hem d’esbotzar!

I descobriràs com n’ets d’entremaliat!

Riu de tot recorda gridar fort!

’Nem tots junts a fer el gran escoc, de la por en som el contracop!

Bernat Giribet i Sellart (1992)

Unes flors que s’esfullen

Text de Joan Maragall (1860-1911)

Què hi ha en aquestes flors silencioses

que s’esfullen tant?

Cauen les fulles d’una a una,

sense queixa, sense plant:

immòbils, fredes, dolcíssimes,

se van esfullant.

Ni un alè d’aire les toca,

ni un tremolor:

s’esfullen sense raó,

sense remor.

Sense raó? Què tenen eixes fulles?

Els calzers, van tornant més miserables!

Oberts, buits, admirats,

desconsolats.

Les tiges són colltortes,

i al vol voltant del gerro hi ha les fulles mortes.

Què hi ha en aquestes flors? Se’n van sense dir res,

sense’ls estremiments de l’agonia,

sense perdre’l *colô* encès.

Amb tota cortesia,

i poc a poc, s’esfullant,

se’n van, se’n van,

sense queixa, sense plant,

no volent destorbar cap alegria.

Deixem-les *estâ*, anem-se’n, i ans de gaire

trobarem en el gerro les *òrfanes* verdors

i un sospir olorós suspès en l’aire

...

i el camp tot estrellat de noves flors.

Jordi Sansa Llovich (1966)

Boira

És un vel misteriós, com un somni borrós.

Boira, boira, boira melangiosa.

Un curt dia d’hivern, amb anhel miro el cel.

Dia fred ple de broma, un humit jorn se’m mostra.

Ho amaga tot un tel blanc, figures que es mouen, imat-

ges de siluetes sense contorn.

Nebulosa trista, boira melangiosa.

Un camí tenebrós, melangioses visions,

una espessa bromada ni foscor ni claror.

Vaig perdut fent camí. Nebulosa trista, boira.

Aire de solitud ens abraça al matí,

un espectre de llum. Boira, boira, emboirat.

Ombres desdibuixades, gent indefinida,

sembla un son, com un vidre translúcid, tot,

formes emboirades, tot és brom, tot emboirat.

Boira, boira.

Lleganyosa claror, clima de soledat,

persistent sensació de fredor penetrant.

Boira.

Anna Capmany Duch (1993)

Excelsior

Text de Joan Maragall

Vigila, esperit, vigila,

no perdis mai el teu nord,

no et deixis dur a la tranquil·la

aigua mansa de cap port.

Gira, gira els ulls enlaire,

no miris les platges roïns,

dóna el front en el gran aire,

sempre, sempre mar endins.

Sempre amb les veles suspeses,

del cel al mar transparent,

sempre entorn aigües esteses

que es moguin eternament.

Fuig-ne de la terra immoble,

fuig dels horitzons mesquins:

sempre al mar, al gran mar noble;

sempre, sempre mar endins.

Fora terres, fora platja,

oblida’t de ton regrés:

no s’acaba el teu viatge,

no s’acabarà mai més.

Carles Guinovart i Rubiella (1941-2019)

Parets de llum, oda al Palau de la Música Catalana

Text de Carles Duarte i Montaner (1959)

Aquest Palau és una nau antiga,

una heura de ceràmiques,

una onada d’ambres

que es van cristal·litzant

mentre preserven

les notes ressonant-hi,

la memòria dels gestos,

el tacte d’unes veus.

Aquest Palau és de parets de llum,

de pètals i d’escates,

i retrats de somnis,

un bosc per on passegem,

sigil·losos, solemnes,

amb vestits de mosaics,

uns éssers immortals.

Toca, la música, les mans i les mirades,

s’escampa entre la gent;

escriu a l’aire un so enllà del temps,

la llàgrima i el bes on som vençuts,

exhausts,

desmesurats;

el foc, el fred

que afirmen l’existència.

Morten Lauridsen (1943)

“Sure on this shining night”, del cicle *Nocturnes*

Text de James Agee (1909-1955)

Sure on this shining night

Of starmade shadows round,

Kindness must watch for me

This side the ground.

The late year lies down the north.

All is healed, all is health.

High summer holds the earth.

Hearts all whole.

Sure on this shining night

I weep for wonder

Wandering far alone

Of shadows on the stars.

Segur que en aquesta nit brillant

d’ombres fetes per estrelles,

la bondat vetlla per mi

a aquesta banda del sòl.

L’edat avançada indica el nord.

Tot és guarit, tot és salut.

El ple estiu sosté la terra.

Els cors curulls.

Segur que en aquesta nit brillant

ploro pel fet meravellós

de vagarejar sol i lluny

de les ombres, en les estrelles.

Serguei Rakhmàninov (1873-1943)

Bogorodice djevo

Bogorodice djevo radujsja,

Blagodatnaja Marije,

Gospod s Toboju.

Blagoslovenna ti v ženah

I blagosloven Plod čreva Tvojego,

Jako Spasa rodila Jesi duš naših!

Alegra’t, verge Mare de Déu,

Maria, plena de gràcia,

el Senyor és amb vós.

Beneïda sou vós entre totes les dones,

i beneït és el fruit del vostre ventre,

de vós ha nascut el Salvador de les nostres ànimes.

Laura Gustovska (1986)

CXLVI

Text de William Shakespeare (1564-1616)

Traducció de Magí Morera i Galícia (1853-1927)

Poor soul, the centre of my sinful earth,

Why feed’st these rebel powers that thee array?

Why dost thou pine within, and suffer dearth,

Painting thy outward walls so costly gay?

Why so large cost, having so short a lease,

Dost thou upon thy fading mansion spend?

Shall worms, inheritors of this excess,

Eat up thy charge? is this thy body’s end?

Then soul, live thou upon thy servant’s loss,

And let that pine to aggravate thy store;

Buy terms divine in selling hours of dross;

Within be fed, without be rich no more:
So shalt thou feed on Death, that feeds on men,
And, Death once dead, there’s no more dying then.

*Centre vivent de mon fang pecador,
joc dels rebels poders que et tenen presa,
per què sofreixes, dins, fam i tristor,
i a fora et pintes d’exultant riquesa?
En hostatge ruïnós, a què esmerçar
renda tan gran per un lloguer tan breu?
Bé els cucs se’n faran festa, en heretar
tos luxes, que és el terme del cos teu.
Viu, doncs, a espeses d’ell; per a tos fins,
siguin les penes ton creixent cabal;
venent hores banals, compra anys divins;
conforta’t tu, i el reste et serà igual.
Nodreix-te de la Mort, que d’homes viu;
que un cop morta la Mort, l’etern somriu*

Marian Márquez Ruiz de Gopegui (1978)
Clavellets vermells
Poema de Joan Salvat-Papasseit (1894-1924)

Si la despullava
oh, la meva amor!
un botó que queia
ja em donava goig
–ara la brusetà
i el cinyell tot pret,
mel rosada i fresca
la sina després:
al mig de la toia
clavellets vermells.

Z. Randall Stroope (1953)
Revelation

Seven angels, and seven spirits,
and seven trumpets, seven judgments!
Revelation!

The first angel sounded the trumpet!
The first trumpet!
There was hail and fire hurled down on the earth!
Oh! Revelation!

The second angel sounded the trumpet!
The second trumpet!
There was something like a huge mountain,
all ablaze with fire!
Fire like a huge mountain thrown into the sea!
Revelation!

And the sea turned to blood,
and sea creatures died

And ships were destroy’d!
Revelation!

And the third angel trumpet sounded.
And the water turn bitter
too fouled to drink,
And the sun and moon and the stars turned black
At the sound of the fourth trumpet!
Oh! Revelation!

And the fifth angel sounded his trumpet.
I saw star open the Abyss!
And out of the Abyss came locusts!
Sun and sky were darkened!
The locusts, they looked
like horses with a human face
And teeth like lion, tail like scorpion!
Woe! Revelation!

And the sixth angel stood,
and sounded the trumpet,
But like a steady beating drum
the people refused to listen.
Revelation!

Then I saw another mighty angel
robed in white clouds,
play the final trumpet
trough out all the kingdom.
And the heavens opened,
and the people cried holy!

The seven angels, the seven trumpets,
the Revelation!

Seven angels, and seven spirits,
and seven trumpets, seven judgments!
Revelation!

*Set àngels i set esperits,
i set trompetes, set judicis!
Revelació!*

*El primer àngel feu sonar la trompeta!
La primera trompeta!
Pedra i foc foren abocats damunt la terra
Oh! Revelació!
El segon àngel tocà la trompeta!
La segona trompeta!
Com una gran muntanya,
tot estava en flames!
Foc com una gran muntanya abocada al mar!
Revelació!*

*I el mar esdevingué sang,
i les criatures del mar moriren
i les naus foren destruïdes!
Revelació!*

*I sonà la tercera trompeta de l’àngel.
I l’aigua esdevingué amarga
massa contaminada per ser beguda,
I el Sol i la Lluna i els estels esdevingueren negres
en sonar la quarta trompeta!
Oh! Revelació!*

*I el cinquè àngel feu sonar la trompeta.
Vaig veure l’estrella obrir l’Abisme!
I de l’Abisme saltaren llagostes!
El Sol i cel enfosquiren!
Les llagostes, semblaven
cavalls amb rostre humà
i dents de lleó, cua d’escorpi!
Afllicció! Revelació!*

*I el sisè àngel s’alçà
i la trompeta sonà,
però com un tambor repicant
la gent es nega d’escoltar.
Revelació!*

*Aleshores vaig veure un altre àngel poderós
vestit amb núvols blancs,
tocant la trompeta final
a través de tot el regne.
I els cels s’esquinçaren
i el poble exclamà santament!*

*Els set àngels, les set trompetes,
la revelació!*

*Set àngels i set esperits,
i set trompetes, set judicis!
Revelació!*

Sergi Bosch Alcaina (1976)
Mare, vull casar-me
Harmonització d’una cançó tradicional d’Alacant

Mare vull casar-me, mare no sé amb qui.
Més val que no em case, i em quede fadri.
Si em case amb criada, ja saps el que fan,
d’amagat dels amos, es mengen la carn,
Si em case amb una alta, pareix un gegant,
no hi haurà prou roba al moll d’Alacant.
Veïns i veïnes, què diran de mi,
més val que no em case, i em quede fadri.
Si em case amb beata, pitjor que pitjor,
de matí a missa, de nit al sermó.
Al·leluia, al·leluia, al·leluia, al·leluia.
Mare vull casar-me, amén, al·leluia.
Mare, vull casar-me, al·leluia, al·leluia, al·leluia.

Darius Milhaud (1892-1974)
“I. Babylone”, de *Les deux cités*
Text de Paul Claudel (1868-1955)

Elle est tombée Babylone la grande.
Si Dieu n’édifie pas la maison,
si Dieu ne garde pas la cité,
C’est en vain que se sont travaillés,
c’est en vain que travaillent
et que se sont travaillés,
et que se travaillent à travailler
Ceux qui travaillent à le faire.

Ouaï ! Ouaï !
Voe ! Voe !
malheur ! malheur !
Moi, Jean j’entendis la voix
d’un aigle par le milieu
de l’aire qui criait :
Ouaï ! Ouaï !
Voe ! Voe !
malheur ! malheur!

Parce que Dieu
tout à coup s’est repensé
d’elle et il va lui donner à boire
Un grand calice plain de vin
et le feu n’en est pas évaporé.
Sortez du milieu d’elle, mon peuple.

Elle est tombée.
Tous se tenant à distance diront
frémissant de terreur :
Malheur ! malheur !
Voe ! Voe !
Ouaï ! Ouaï !
Babylone la grande
il a péri, le port !
il a péri l’entrepôt ;
elle a péri la fabrique
elle a péri la boutique
et personne,
il n’y a plus personne
pour lui acheter ce qu’elle vend.

Marchandises d’argent et d’or
et de pierres précieuses,
et de pourpre
et de bois odoriférant
et d’ivoire
et toutes sortes de métaux
et de fabrications
et de cinnamone
et de parfums
et de gemmes
et d’encens,
de vin et d’huile
et de fleur de farine
et de bêtes de somme

et de brebis
et d’âmes d’hommes.

Et toi ô ciel réjouis toi sur elle !
Martyrs poussez des cris de joie sur elle
parce que Dieu sur elle a revanché votre cause.

Elle a péri Babylone la grande,
Elle a été coupée en trois,
Elle est tombé Babylone la grande.

La gran Babilonia ha caigut.
Si Déu no construeix la casa,
si Déu no guarda la ciutat,
en va s’ha treballat,
és en va que treballen
i que han treballat,
i que es treballen a treballar
aquells que treballen per fer-ho.

Si! Si!
Voe! Voe!
Ai! ai!
Jo, Jean, vaig sentir la veu
d’una àguila al mig
de l’aire que cridava:
Si! Si!
Voe! Voe!
Ai! ai!

Perquè Déu
de sobte s’ho ha repensat
i li donarà per beure, a la ciutat,
un gran calze ple de vi
el foc del qual no s’ha evaporat.
Aparteu-vos poble meu.

Ella ha caigut.
Tots els qui ho vegin de lluny diran
tremolant de terror:
Ai! ai!
Voe! Voe!
Si! Si!

Babilònia la gran
ha perit el port!
Ha perit el magatzem,
ha perit la fàbrica,
ha perit la botiga
i ningú,
no hi ha ningú
per comprar-ne el que s’hi ven.

Mercaderies de plata i d’or
i de pedres precioses,
i porpres,
i de fusta perfumada,
i de vori,
i tota mena de metalls,

i productes manufacturats,
i canyella,
i perfums,
i gemmes,
i incens,
vi i oli
i flor de farina,
i bèsties de càrrega,
i ovelles,
i ànimes humanes.

I tu, oh cel, alegra’t per la seva desgràcia!
Màrtirs, crideu d’alegria sobre ella
perquè Déu, sobre ella, ha venjat la vostra causa.

La gran Babilonia ha mort,
l’han partit en tres,
la gran Babilonia ha caigut.

Josep Ollé Sabaté (1987)
Ave maris stella

Ave, maris stella,
Dei Mater alma,
atque semper virgo,
felix cæli porta.

Sumens illud Ave
Gabrielis ore,
funda nos in pace,
mutans Hevæ nomen.

Solve vincula reis,
profer lumen cæcis:
mala nostra pelle,
bona cuncta posce.

Monstra te esse matrem:
sumat per te preces,
qui pro nobis natus,
tulit esse tuus.

Virgo singularis,
inter omnes mitis,
nos culpis solutos,
mites fac et castos.

Vitam præsta puram,
iter para tutum:
ut videntis Jesum,
semper collætetur.

Sit laus Deo Patri,
summo Christo decus,
Spirituī Sancto,
tribus honor unus.
Amen.

Salve, estrella del mar,
Salve santa Mare de Déu
i sempre Verge.
Feliç porta del cel.

Acceptant aquell “Ave”
de la boca de Gabriel,
i canviant el nom d’Eva,
heu establert la pau entre nosaltres.

Aixequeu les cadenes dels captius,
Doneu llum als cecs,
Feu fora els nostres mals
I alimenteu-nos amb tot els bens.

Mostreu que sou mare,
fent que Ell aculli les nostres pregàries,
Aquell que, nascut per nosaltres,
ha volgut ser el nostre fill.
Verge singular,
única, la més amable,
quan serem alliberats dels pecats
feu-nos casts i humils.

Concediu-nos una vida pura,
feu que el nostre camí sigui segur,
per tal que veient Jesús
ens alegrem eternament.

Que la lloança sigui donada a Déu Pare,
glòria al Fill
i a l’Esperit Sant,
i a la Santa Trinitat un sol homenatge.
Amén.

Josep Vila i Casañas (1966)
L'adoraliç
Text basat en cançons populars catalanes

Un pobre pagès tenia una filla,
tenia quinze anys i encara no fila.

Talaralalala, primfila, primfila,
talaralalala, primfila i se’n va.

La nit de Nadal és nit d’alegria,
pren filosa i fus, dóna un tomb per vila.
Talaralalala, primfila, primfila,
talaralalala, primfila i se’n va.

N’encontra un galant el que ella volia.
D’on veniu Joan? On aneu Maria?
Vaig al teixidor que hi tinc peça ordida.
Quantes canes hi ha hermosa Maria?
Talaralalala, primfila, primfila,
talaralalala, primfila i se’n va.

Setze canes té, me’n manquen les quinze,
Què en farem del drap, hermosa Maria?
En farem llençols, llençols i camises.
Del que ens quedarà, pararem botiga.
Cap més no n’hi haurà, de tan proveïda.
I dels retallats vestirem les nines
La gent diran: Hermosa botiga!
Talaralalala, primfila, primfila,
talaralalala, primfila i se’n va.

Comentari

Ara fa quatre anys el Palau de la Música acollia un esdeveniment que girava la mirada enrere i alhora empenia amb passos fermes un nou camí. La Festa de la Música Coral, organitzada per l'Orfeó Català, en reprenia una nascuda el 1904 i aturada el 1922. Durant aquells divuit anys, llavors amb el nom de Festa de la Música Catalana, es van celebrar nou edicions d'un esdeveniment que prenia com a model els Jocs Florals de poesia organitzats per l'Ajuntament de Barcelona i els traslladava a l'àmbit musical en forma de concurs de composició i estrena de les obres premiades que, si bé encaixaven en diverses categories –incloent-hi la música de cambra i, fins i tot, simfònica– feien especial èmfasi en el gènere coral, en una època de plena efervescència de noves corals i orfeons però amb una evident i limitada producció coral d'autors catalans. El febrer del 2016 es va recuperar la iniciativa, que des d'aleshores i adaptada a les necessitats i circumstàncies del segle XXI gaudeix d'un gran èxit, tant de participació com de públic. En format biennal, tradició i modernitat tornen a caminar plegades en favor del repertori coral des del moment de la seva gènesi fins al de la primera interpretació pública.

El programa del concert d'avui combina l'estrena de les obres premiades en l'última edició del III Concurs de Composició de l'Orfeó Català i de la Federació Catalana d'Entitats Corals (FCEC) –que hi aporta els seus VIII Premis Catalunya– amb altres peces de la literatura coral pròpia i universal. Així, el Cor Infantil de l'Orfeó Català ofereix la primera audició de l'obra de Jordi Font per a cor i trio de corda després d'encetar la seva intervenció amb tres peces d'Albert Guinovart i dues de Narcisa Freixas, de qui acabem de commemorar els 160 anys del naixement. El Cor de Cambra del Palau assumeix tres estrenes –de Bernat Giribet, Jordi Sansa i Anna Capmany–, una obra de l'americà Morten Lauridsen, especialment prolífic en l'àmbit coral, i una del malaurat Carles Guinovart sobre poema de Carles Duarte, amb la qual els autors pretenien homenatjar aquesta sala i que ara esdevé, de manera imprevista, un reconeixement pòstum al mateix compositor. L'estrena de dues composicions per a veus iguals –de Laura Gustovska a partir d'un sonet de Shakespeare i de Marian Márquez, que s'ha tornat a inspirar en el seu admirat Salvat-Papasseit– recau en el Cor Femení Voxalba, que també interpreta un fragment de les cèlebres *Vèspres* de Rakhmàninov i una peça del compositor i pedagog americà Randall Stroope. Finalment, el Cor Bruckner Barcelona clou la vetllada amb la primera audició de dues de les obres premiades per a cor mixt –les de Sergi Bosch i Josep Ollé– al costat de música de Darius Milhaud i del divertiment *Larodalíf* del sabadellenc Josep Vila i Casañas.

Els autors guardonats recolliran els premis per mostrar com, una vegada més, la Festa de la Música Coral continua atraient el talent creador i constituint un punt de trobada i celebració de tota la família coral catalana.

Albert Torrens, director de la «Revista Musical Catalana»

Amb la col·laboració de:

Troba'ns a:

www.palaumusica.cat

D.L.: B 105-2020

També et pot interessar

Cicle Coral Orfeó Català
Diumenge, 8 de març de 2020 – 17 h
Sala de Concerts

Preu: 15 €

Xarxa Coral – Diada de l'Antic Cantaire
Orfeó Català – Simon Halsey, director artístic /
Pablo Larraz, director principal
Coral Quòdlibet – Xavier García, director
Orfeó Nova Solsona – Joan Boix, director